

Νηστεία και εγκράτεια για πνευματική διαύγεια, σωστή κρίσι και νίκη κατά των παθών (Αγίου Δημητρίου τού Ροστώφ)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Δεν θα έχεις ποτέ πνευματική διαύγεια, σωστή κρίσι και θεϊκά αποτελέσματα στον πόλεμο κατά των παθών σου, αν δεν αγαπήσεις τη νηστεία και δεν ασκηθείς σε γενικότερη εγκράτεια όλων των επιθυμιών σου. Αλλιώς θα δαπανήσεις τη ζωή σου μέσα στο σκοτάδι της συγχύσεως και της αλογίας και θα πάρεις ως αμοιβή τη

στέρηση της ουράνιας μακαριότητας.

Saint Dimitry of Rostov, Second Half of the 18th cen.. Found in the collection of the State Tretyakov Gallery, Moscow. (Photo by Fine Art Images/Heritage Images/Getty Images)

Φυλάξου από την πολυφαγία και το πιωτό. Σ' αυτά τα δύο βρίσκεται η αρχή κάθε αμαρτίας και προ παντός της πορνείας. Η ακράτεια γεννά όλα τα κακά. Από την πολυφαγία και τη μέθη βαρύνεται η ψυχή, θολώνει ο νους, επαναστατεί η σάρκα, αποθρασύνεται ο σατανάς και αποξενώνεται ο άνθρωπος από τη θεία αγάπη.

Αν θέλεις να φθάσεις απελευθερωμένος στον ουρανό, να νικάς τα ηδονικά πάθη και να κυριαρχείς επάνω τους με τα πνευματικά όπλα που σου έχουν παραδώσει ο Κύριος και η Εκκλησία. “τω νικώντι δώσω αυτό φαγείν εκ του ξύλου της ζωής, ό εστί εν τω παραδείσω του Θεού μου” (Αποκ. 2. 7), “το Πνεύμα λέγει ταις

Εκκλησίαις”. Κι ακόμη: “εργάζεσθε μη την βρώσιν την απολυμμένην, αλλά την βρώσιν την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον. Η σαρξ ουκ ωφελεί ουδέν” (Ιω. 6. 27, 63).

Ν’ αποστρέφου τον κορεσμό της κοιλιάς, για να μη βρεθείς δεμένος στα δεσμά των παθών. Υπομένοντας την πείνα και τη δίψα των σαρκικών ηδονών θα χορτάσεις από την ουράνια τροφή, τα χαρίσματα του Θεού και την ατελεύτητη ευφροσύνη στη βασιλεία Του. “Ου γαρ εστίν η βασιλεία του Θεού βρώσις και πόσις, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω” (Ρωμαίους 14. 17).

Πόσες γήινες απολαύσεις έχεις δοκιμάσει! Πόσες ηδονές! Κι όμως, καπνός και σύννεφο ήταν όλες και χάθηκαν. Δεν έμεινε τίποτα στα χέρια σου και στην ψυχή σου. Ή μάλλον έμεινε κάτι: ο έλεγχος της συνειδήσεως, ψυχική πίκρα, βάρος και τύψεις και ντροπή απέναντι στον Κύριο. Κι όμως, δεν περνά πολύς καιρός κι επιστρέφεις πάλι αλόγιστα στα ίδια, “κύνων επιστρέψας επί το ίδιον εξέραμα και ύς λουσαμένη εις κύλισμα βαρβάρου” (Β’ Πέτρου 2. 22).

Αν δεν ζήσεις εδώ ουράνια, μην απατάσαι ότι θα κατάκτησης τον ουρανό. “Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι... Ούτε πλεονέκτες ούτε κλέφτες ούτε μέθυσοι, ου λοιδοροί, ουχ άρπαγες βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι” (Α’ Κορινθίους 6. 9-10). Όποιος σαγηνεύθηκε από τα αγαθά της γης και την απάτη της σαρκικής ηδονής, να είναι βέβαιος πως θ’ ακούσει: “Απέλαβες συ τα αγαθά σου εν τη ζωή σου· νυν δε οδυνάσαι” (Λουκάς 16. 25).

Τις σωματικές σου ανάγκες ρύθμισέ τες σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, και μην αφήσεις να εξελιχθούν σε πάθη. Το θείο θέλημα είναι οικείο στη φύση σου, αφού είσαι εικόνα του Θεού. Τα πάθη σου είναι ανοίκεια, γιατί τ’ απέκτησες με την πτώση στην οποία σε παρέσυρε ο διάβολος. Γι’ αυτό βάλε μέτρο σ’ όλες τις ανάγκες σου. “Ουκ επ’ άρτω μόνω ζήσεται άνθρωπος, αλλ’ επί παντί ρήματι εκπορευομένω δια στόματος Θεού” (Ματθαίος 4. 4). Στον μέλλοντα αιώνα δεν θα τρεφόμεστε με υλική τροφή και υλικό ποτό, αλλά με τη θεία χάρη του Παναγίου Πνεύματος, το καινόν βρώμα και πόμα για το οποίο μίλησε ο Κύριος όταν παρέδωσε το μυστήριο της θείας ευχαριστίας: “Λέγω δε υμίν ότι ου μη πίω απ’ άρτι εκ τούτου του γεννήματος της αμπέλου έως της ημέρας εκείνης, όταν αυτό πίνω μεθ’ υμών καινόν εν τη Βασιλεία του πατρός μου” (Ματθαίος 26. 29).

Μη προσκολλάς τα μάτια σου στα ωραία πρόσωπα, για να μην αιχμαλωτισθεί απ’ τη φθαρτή ομορφιά τους η καρδιά σου και εξορισθεί απ’ αυτήν ο Κύριος, “ο νυμφίος, ο κάλλει ωραίος παρά πάντας ανθρώπους”. Κάθε ανθρώπινος έρωτας, δεμένος με τη φθαρτή σάρκα, διαλύεται με τον θάνατο. Μόνο ο θείος έρωτας είναι ζωή και μένει στον αιώνα.

Μην αποδέχεσαι και μην υποκύπτεις στους πορνικούς λογισμούς για να μην εκπέσεις από την αγάπη του Θεού. Μη ζηλεύεις εκείνους που κάνουν έργα τέτοια, για τα οποία “αισχρόν εστί και λέγειν” (Εφεσίους 5. 12), για να μην αποδειχθείς ασυνετότερος απ’ αυτούς τους ασύνετους. Βλέποντας το προσωρινό και μάταιο της επιθυμίας, περιφρόνησε την και υψώσου στα θεία και αιώνια. Αγάπησε βαθιά την αγνότητα και καθαρότητα και σύναψε πνευματικό γάμο με τον αγνό και καθαρό Ιησού για να γευθείς τις άρρητες ηδονές του ουρανού.

Μέχρι την παρακοή και την πτώση του, ο Αδάμ δεν είχε δοκιμάσει τη σαρκική επιθυμία. Αυτή εμφανίσθηκε μέσα του μετά την εξορία του από τον παράδεισο, και είναι γέννημα της πτώσεώς του. Θέλοντας γι’ αυτό ο Κύριος να “εξαγάγει τίμιον από αναξίου” (Ιερεμίας 15. 19), αποφάσισε να διακόψει τη βιολογική μας ζωή με τον θάνατο για να μη διαιωνίζεται το κακό και για να μας οδηγήσει, μέσω του βιολογικού θανάτου, στη ζωή την άφθαρτη και αιώνια, περιβεβλημένους το αρχαίο Θεόμορφο κάλλος.

Είμαστε λοιπόν πλασμένοι όχι για τον θάνατο, αλλά για τη ζωή, αφού είμαστε εικόνες του Θεού, της Ζωής του κόσμου. Και στη ζωή που μας καλεί ο Κύριος, στη ζωή που αρχίζει μετά τον θάνατο, δεν υπάρχουν σαρκικές επιθυμίες και ηδονές. Εκεί οι εκλεκτοί του Θεού “ούτε γαμούσιν, ούτε εκγαμίζονται, αλλ’ ως άγγελοι Θεού εν ουρανών εισί” (Ματθαίος 22. 30), και θα ευφραίνονται με την πανευφρόσυνη παρουσία του θείου Νυμφίου. Να γιατί πολλές ηρωικές ψυχές ξεκινούν από την παρούσα ζωή τον αγγελικό δρόμο και ενώνονται από τώρα με τον Κύριο, περιφρονώντας κάθε γήινο.

Πηγή: “Πνευματικό Αλφάβητο” Ιερά Μονή Παρακλήτου Ωρωπός Αττικής. 1996.